

právo vlastnické, nebo že, dověděv se o zabavení tohoto auta, v exekuci pokračoval, bylo by nutno uznati, že tím zanikla výhrada vlastnictví a přestalo tudíž auto, k němuž se výhrada vztahovala, býti věcí cizí, obžalovanému jen svěřenou, takže obžalovaný, když poté prodal auto, nemohl se dopustiti zpronevěry, nýbrž jen maření exekuce, po případě zločinu podle § 205 a) tr. z. Souběh zločinu zpronevěry s přečinem podle § 1 zákona o maření exekuce je pojmově vyloučen již proto, že skutková podstata onoho zločinu předpokládá, že šlo o věc pro pachatele cizí, jemu toliko svěřenou, kdežto pod předpis § 1 zákona o maření exekuce nespadá zcizení předmětů, jež v době výkonu exekuce nebyly vlastnictvím dlužníkovým.

Poněvadž se nalézací soud po této stránce věci neobíral a neučinil skutková zjištění, jichž je třeba ke správnému a úplnému posouzení věci, zatížil svůj rozsudek zmatkem podle č. 9 a), po případě 10 § 281 tr. ř., jenž nebyl sice vytýkán zmatečnící stížností, k němuž bylo však podle § 290, odst. 1 tr. ř. z úřední moci přihlédnouti tím, že rozsudek byl zrušen a věc vrácena soudu první stolice k novému projednání a rozhodnutí.

Čís. 5467.

Svémocné přemístění zabavených předmětů před dalším exekučním úkonem, nestalo-li se v úmyslu zcela nebo zčásti zmařiti uspokojení věřitele (odvedení zabavených koní před odevzdáním jich do úschovy ze stavení na polní práci) není »odstraněním« zabavených věcí ve smyslu § 1 zákona o maření exekuce, naplňuje však skutkovou podstatu přestupku podle § 3 cit. zákona.

(Rozh. ze dne 20. prosince 1935, Zm II 541/35.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zamítl zmatečnící stížnost obžalovaných A. S. a O. M. do rozsudku krajského soudu trestního v Brně ze dne 11. října 1935, pokud jím byli uznáni vinnými: A. S. zločinem podle § 81 tr. z. a přestupkem podle § 8 tr. z. a § 1 zákona o maření exekuce, O. M. zločinem podle § 81 tr. z. a přestupky podle §§ 5, 8 tr. z. a § 1 zákona o maření exekuce jakož i přestupkem podle § 314 tr. zák.

Z d ů v o d ů:

Ve směru přestupku podle § 8, pokud se týče § 5, 8 tr. z. a § 1 zákona o maření exekuce je subsumpce jednání obžalovaných, rozsudkem zjištěného, pod zákon uvedený v rozsudku pochybená, což stížnost právem namítá. Podle zjištění rozsudku odvedli obžalovaní zabavené koně proti odporu berního vykonavatele, jenž chtěl koně ze stavení obžalovaného A. S. odvésti a dáti do úschovy uschovateli jím zvolenému, na pole za domem obžalovaného S., kde jimi bylo podle obsahu spisů oráno. Že takové odvedení koní není odstraněním zabavených věcí ve smyslu § 1 zákona o maření exekuce a že zejména z něho nelze usuzovati na úmysl

dlužníka zmařiti takto zcela nebo z části uspokojení svého věřitele, je na bíledni. Pouhým tvrzením A. S., že koně patří M., nemohla býti exekuce zmařena, neboť toto prohlášení není — i kdyby bylo vymyšlené — »právním jednáním« ve smyslu uvedeného zákonného ustanovení, způsobilým zejména zmařiti uspokojení věřitele. Přes to nelze ani ve směru přestupku podle § 5, 8 tr. z. a § 1 zákona o maření exekuce stížnosti přiznati úspěch, neboť jednání obžalovaných, jak je rozsudkem zjištěno, naplňuje skutkovou podstatu přestupku podle § 3 zákona o maření exekuce, ohroženého stejným trestem jako je přestupek podle § 1 téhož zákona, takže jiná kvalifikace trestného skutku obžalovaných, k němuž bylo přihlíženo jen jako k okolnosti přitěžující, nemá pro výrok o trestu žádného významu.

Čís. 5468.

O žiadosti za navrátenie v predošlý stav pre zameškanie lehoty ku zmätočnej sťažnosti proti rozsudku vrchného súdu ako súdu odvolacieho rozhoduje n a j v y š š í s ú d.

Nemohlo-li nezákonné doručenie rozsudku založiť novú lehotu k opravnému prostriedku, nelze sa pre túto novú lehotu s úspechom domáhať navrátenia v predošlý stav.

(Rozh. zo dňa 20. decembra 1935, Zm III 335/35.)

N a j v y š š í s ú d v trestnej veci proti L. R. pre prečin ťažkého poškodenia na tele z nedbalosti podľa § 310 tr. z. následkom sťažnosti obžalovaného do usnesenia krajského súdu v Bratislave zo dňa 6. júna 1935, ktorým bola zamietnutá žiadosť obžalovaného za povolenie navrátenia v predošlý stav k ohláseniu a prevedeniu zmätočnej sťažnosti, a o zmätočnej sťažnosti takto sa usniesol: I. Z úradnej povinnosti na základe § 379, posl. odst. tr. por. zrušuje sa napadnuté usnesenie súdu prvej stolice pre nepríslušnosť tohoto súdu a sťažnosť obžalovaného proti nemu podaná sa na to poukazuje. II. Najvyšší súd, rozhodujúc sám o žiadosti obžalovaného za navrátenie v predošlý stav pre zameškanie lehoty k ohláseniu a prevedeniu zmätočnej sťažnosti, zamietla túto žiadosť. III. Dôsledkom toho zmätočnú sťažnosť obžalovaného odmieta.

D ô v o d y :

I. Obžalovaný si sťažuje proti zamietnutiu žiadosti za navrátenie v predošlý stav pre zameškanie lehoty k podaniu zmätočnej sťažnosti. Najvyšší súd musel v smysle § 379, posl. odst. tr. por. prihliadnuť predovšetkým k tomu, že krajský súd nebol príslušný rozhodnúť o tejto žiadosti, lebo to je podľa § 465, 1. a 2. odst. tr. por. vyhradené najvyššiemu súdu, ktorý by bol príslušný k rozhodnutiu o zameškanej zmätočnej sťažnosti. Usnesenie súdu prvej stolice bolo tedy z úradnej povinnosti zrušené a najvyšší súd sám preskúmaval žiadosť obžalovaného za navrátenie v predošlý stav.

II. Obžalovaný bol pri odvolacom hlavnom pojednávaní zastúpený zvoleným obhájcom a bežala tedy lehota k ohláseniu zmätočnej sťažnosti